

τέλεσμα της κανονικής καθημερινής ζωής: αυτό που αφελέστατα αποκαλείται ειρήνη - δουλειά, ψώνια και τηλεόραση - είναι η υγεία του Κράτους και της πολεμικής μηχανής.

Εμείς ως επαναστάτες τονίζουμε :

- * Κανένας πόλεμος δεν είναι δίκαιος.
- * Καμία εμπλεκόμενη πλευρά δεν είναι υπέρ της ειρήνης ενώ η άλλη υπέρ του πολέμου.
- * Δεν υπάρχει πλευρά που να αντιπροσωπεύει την βαρβαρότητα ενώ η άλλη να αντιπροσωπεύει τον πολιτισμό.
- * Δεν είμαστε ούτε με τους Ταλιμπάν, ούτε με το ΝΑΤΟ αλλά με την παγκόσμια κοινωνική επανάσταση.

Τέλος πρέπει να επισημάνουμε ότι ο παλαιστινιακός πατριωτισμός και ο ισλαμισμός δεν είναι παρά σοσιαλδημοκρατικές τακτικές για τον εγκλωβισμό και τον έλεγχο των εξεγερμένων. Μην ξεχνάμε επίσης την άριστη συνεργασία ΗΠΑ-Σαντάμ για την καταστολή της εξέγερσης στο Ιράκ το 1991 και τον αποδεκατισμό των λιποτακτών του Ιρακινού στρα-

τού.

Η καταστροφική φύση του καπιταλισμού και το χάος που έχει δημιουργηθεί γίνονται κάθε μέρα όλο και πιο ορατά. Για να εκφράσουμε την αντίθεσή μας με αυτό το αντιανθρώπινο σύστημα και για να δείξουμε την αλληλεγγύη μας στους προλετάριους στην Γιουγκοσλαβία, στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ...

**ΝΑ ΕΠΙΤΕΘΟΥΜΕ ΠΡΩΤΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ !**

**ΑΣ ΚΑΨΕΙ ΚΑΘΕ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΣ ΤΗ
ΣΗΜΑΙΑ ΤΟΥ “ΕΘΝΟΥΣ” ΤΟΥ !
ΟΥΤΕ ΠΟΛΕΜΟΣ ΟΥΤΕ ΕΙΡΗΝΗ,
ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ !
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ !**

Ανεξέλεγκτα Προλεταριακά Στοιχεία

e-mail : los_incontrolados@yahoo.com

ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΧΤΙΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ο George Caffentzis, γόνος μιας οικογένειας ελλήνων μεταναστών απ' τη Λακωνία, είναι καθηγητής φιλοσοφίας στο πανεπιστήμιο του Σάδερν Μέην. Όμως, όπως θα διαπιστώσετε, η 15η Οκτωβρίου του 2000 δεν ήταν για μας «μια βραδιά μ' ένα φιλόσοφο». Ο George είναι κινηματικός σε σημείο υπερβολής.

Συναντηθήκαμε για πρώτη φορά στην Αθήνα στις 14 Οκτώβρη του 2000, αλλά η πρώτη μας επαφή είχε γίνει δι' αλληλογραφίας χρόνια πριν, το 1993. Εκείνη την εποχή είχαμε ήδη δημοσιεύσει ένα κείμενο για τον πόλεμο του Κόλπου το 1991, είχαμε κυκλοφορήσει, με τη βοήθεια ενός καλού φίλου, διάφορα ντοκουμέντα για τον ίδιο πόλεμο που δημοσιεύτηκαν στο κυπριακό περιοδικό *Τραίνο* και στο λαμιώτικο *Απέναντι Όχθη* και είχαμε γράψει ένα κείμενο για τον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία και το Μακεδονικό Ζήτημα. Αναζητούσαμε λοιπόν συντρόφους στο εξωτερικό που να έχουν ασχοληθεί θεωρητικά με τη σχέση πολέμου και καπιταλισμού, συντρόφους που να είχαν επίσης συμμετάσχει σε αντιπολεμικά κινήματα. Τότε το Ίντερνετ βρισκόταν στις απαρχές του. Δεν υπήρχε, όπως σήμερα, η δυνατότητα της εύκολης και αβασάνιστης πρόσβασης σε διάφορα κείμενα. Τότε (φαίνεται σαν μια πολύ μακρινή εποχή!) έπρεπε ν' ακολουθηθεί κανείς μια κοπιαστική και περίπλοκη διαδικασία και όχι ένα απλό surfing. Κάτι τέτοιο κάναμε για να πέσει τελικά στα χέρια μας το 10ο τεύχος του *Midnight Notes*, που ήταν αφιερωμένο στις «Νέες Περιφράξεις». Όπα! Εδώ έπαιζε κάτι πραγματικά ενδιαφέρον και έπρεπε να μάθουμε περισσότερα για τους εκδότες του. Ήρθαμε σε επικοινωνία μαζί τους και μας έστειλαν διάφορα παλιότερα τεύχη και το βιβλίο τους που μόλις είχε κυκλοφορήσει από τον εκδοτικό οίκο *Autonomedia* με τίτλο *Midnight Oil*. Χωρίς υπερβολή, και αφήνοντας κατά μέρος το έργο του Μαρξ και του Κροπότκιν, μόνο η *Κοινωνία του Θεάματος* του Ντεμπόρ, το *Φασισμός/Αντιφασισμός* του Μπαρό και η κριτική των αμερικάνων καταστασιακών στην αντικουλτούρα είχαν τόσο καθοριστική επίδραση πάνω μας όσο το *Midnight Oil*. Δε βρήκαμε στο βιβλίο απλά μια επιβεβαίωση της άποψης

που είχαμε τότε διατυπώσει για τον πόλεμο, ότι είναι δηλ. ένα μέσο πειθάρχησης της εργατικής τάξης· το κυριότερο, ανακαλύψαμε στις σελίδες του έναν από τους πιο πρωτότυπους και ανοιχτόμυαλους ορισμούς της εργατικής τάξης και των αγώνων της που είδαμε ποτέ. Δε θα μεταφράσουμε εδώ το μικρό αριστούργημα του βιβλίου με τίτλο «Η πλανητική ταξική πάλη» γιατί έτσι κι αλλιώς το πρώτο μέρος τη συνέντευξης που ακολουθεί αφορά ακριβώς αυτόν το νέο ορισμό της εργατικής τάξης που πρωτοέδωσαν η Σέλμα Τζέιμς, η Σίλβια Φεντερίκι και ο κύκλος του Zerowork, στον οποίο ανήκε και ο Caffentzis πριν το Midnight Notes. Η μελέτη του έργου των Zerowork/Midnight Notes υπήρξε θεμελιώδης για μας, αφού τα τελευταία 8 χρόνια προσπαθήσαμε να παντρέψουμε την άποψή τους για την απλήρωτη εργασία και την κοινότητα/κυκλοφορία των αγώνων της εργατικής τάξης με τη θεωρία του Μαρξ και των *situ* για την αλλοτρίωση και την ιδεολογία, πράγμα που πιστεύουμε ότι ωφέλησε πολύ την ανάπτυξη της θεωρητικής/πρακτικής μας δραστηριότητας.

Μετά την ανάγνωση αυτής της εισαγωγής και της συνέντευξης που ακολουθεί θα δοθεί η δυνατότητα σε αρκετούς να καταλάβουν ότι η ιδέα της κρίσης ως κρίση της κοινωνικής αναπαραγωγής, το αίτημα του κοινωνικού μισθού, η έννοια της κυκλοφορίας των αγώνων κλπ, που κατά καιρούς έχουν διατυπωθεί στα *Παιδιά της Γαλαρίας*, δεν ήταν ιδέες που βγήκαν απ' το κεφάλι μας, όπως η Αθηνά από το Δία· είχαν πίσω τους μια μεγάλη διεθνή θεωρητική και κινηματική παράδοση.

Υπάρχει όμως και το κομμάτι της διαφωνίας: το δεύτερο μέρος της συνέντευξης. Η διαφωνία μας δεν έχει να κάνει με την ερμηνεία του πώς ξεκίνησε η κρίση του χρέους (ήταν πράγματι κρίση των ταξικών σχέσεων) ούτε πώς ξεκινά το «κίνημα κατά της παγκοσμιοποίησης» (αν με την «παγκοσμιοποίηση» εννοούμε τα Προγράμματα Δομικής Προσαρμογής (ΠΔΠ), πράγματι έτσι ξεκίνησε: ως ένα ασυντόνιστο και αυθόρμητο κίνημα εναντίον της) αλλά με το ότι ο Caffentzis αρνείται να κάνει διάκριση ανάμεσα στις *κοινωνικές εξεγέρσεις* ενάντια στα ΠΔΠ και τη *ρεφορμιστική, πολιτική αντιπροσώπευσή* τους (μια μορφή αντιπροσώπευσης που παίζει τόσο στον «Πρώτο» όσο και στον «Τρίτο» Κόσμο). Επειτα εμείς ονομάζουμε ένα κίνημα εργατικό (προλεταριακό) κρίνοντας όχι μόνο από την κοινωνική του σύνθεση αλλά και από τον *τρόπο δράσης* του και από τους *στόχους* του. Ένα δικό μας λάθος που πρέπει να παραδεχτούμε είναι ότι πέρσι δίναμε υπερβολικά μεγάλη σημασία στην σύμπνοια που *φαινόταν* να υπάρχει μεταξύ των διαδηλωτών του «κινήματος». (Σήμερα βάζουμε τη φράση «κίνημα κατά της παγκοσμιοποίησης» εντός εισαγωγικών γιατί δεν πρόκειται για ένα ενιαίο πράγμα αλλά για ένα πολύχρωμο συνονθύλευμα *πολιτικών* κινήματων, κινήσεων, πρωτοβουλιών, κλπ). Πιστεύουμε ότι αυτή η συνέντευξη έκανε καλό και στις δυο πλευρές: εμείς αρχίσαμε να ψάχνουμε το ζήτημα της «παγκοσμιοποίησης» και των εναντίον της κινήματων πιο προσεχτικά κι ο George —σ' ένα κριτικό κείμενο για τη Γένοβα που έγραψε το καλοκαίρι— παραδέχτηκε ότι υπάρχει «κρίση αντιπροσώπευσης» στο «κίνημα» (αφού πολλοί ήταν οι διαδηλωτές που δεν αναγνώρισαν το Κοινωνικό Φόρουμ και τους *Tute Bianche* ως εκπροσώπους τους) καθώς και πρόβλημα επικοινωνίας με τους κατοίκους των πόλεων στις οποίες γίνονται οι διαδηλώσεις (που για μας είναι μια έμμεση παραδοχή ότι το «κίνημα» έχει πρόβλημα επικοινωνίας με την εργατική τάξη). Να σημειώσουμε επίσης ότι η πρώτη κριτική του «κινήματος κατά της παγκοσμιοποίησης» που δημοσιεύτηκε στην Ελλάδα ήταν το κείμενο «Παγκόσμια Ανθρώπινη Κοινότητα ενάντια στην Παγκόσμια Οικονομία» που το είχαν κυκλοφορήσει σύντροφοί μας στο Euston το Νοέμβριο του '99. (Υπάρχει στην μπροσούρα «Ένας Ιός Εξαπλώνεται» που κυκλοφόρησε στην Αγία Παρασκευή το Φεβρουάριο του 2000).

Θα ήταν μεγάλη παράλειψη σ' αυτή την εισαγωγή να μην αναφέρουμε τα άρθρα και τις άλλες συνεντεύξεις του George που έχουν δημοσιευθεί τελευταία στα ελληνικά. Η αρχή —αν θυμόμαστε καλά— έγινε με τη μετάφραση ενός μέρους του «In the US, Dreaming of Iraq» στην *Άλφα* στις αρχές του '98. Ακολούθησε η μπροσούρα «Γιατί οι μηχανές δεν μπορούν να δημιουργήσουν αξία» (εκδ. *Αντισχολείο*, Μάης '98). Συνέντευξη στην *Εποχή* (Οκτώβρης 2000). Συνέντευξη στην *Καθημερινή* (15-8-2001), η οποία δημοσιεύθηκε επίσης στο *ΠΙΝ* (22-1-2001). Αποσπάσματα από το άρθρο του για τη Γένοβα (*Εποχή*, 16-9-2001). Το κείμενο των *Midnight Notes*, «Πετρέλαιο, Όπλα και Χρήμα» (*Αντισχολείο/Τρίτη Γενιά*, Οκτώβρης 2001), του οποίου βασικός συγγραφέας είναι ο Caffentzis. Τέλος, σε εκδήλωση του ΕΕΚ (Επαναστατικό Εργατικό Κόμμα) το Γενάρη του 2001 είχε διαβαστεί η κριτική του στους Νέγκρι, Χαρντ και Ρίφκιν. Τρία κείμενα της Σίλβια Φεντερίκι είχαν κυκλοφορήσει σ' ανύποπτο χρόνο, πριν από 20 χρόνια απ' τον *Ελεύθερο Τύπο* (βλ. παρακάτω). Επίσης ένα κείμενο του Χάρυ Κλήβερ με τίτλο «Ο Κροπότκιν, η αυτοαξιοποίηση και η κρίση του μαρξισμού» κυκλοφόρησε την άνοιξη του 2001 από τις «*Επικοινωνιακές Κατεδαφίσεις*» σε underground έκδοση. Το αρχικό κείμενο της συνέντευξης που ακολουθεί διορθώθηκε από τον ίδιο τον Caffentzis. Τη μετάφραση και όλες τις σημειώσεις έχει κάνει η Κ. (Γκαράνης).